

عنوان مقاله:

مسئولیت اجتماعی دانشگاه: مطالعه موردی سه مرکز علمی منتخب در ایران

محل انتشار:

اولین همایش مسئولیت اجتماعی؛ دانشگاه و صنعت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حمزه حاجی عباسی - دانشجوی مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور

اکرم قدیمی - دانشیار گروه مطالعات آینده علم و فناوری، مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور

حسین شیخ رضایی - استادیار گروه مطالعات علم، موسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران

خلاصه مقاله:

در دو دهه گذشته با توجه به افزایش نقش دانش در حل مسائل اجتماعی، مفهوم مسئولیت پذیری اجتماعی دانشگاه توسعه یافته است. بدین ترتیب دانشگاه ها به منظور پاسخ به نیازهای علمی و فنی حال و آینده ذینفعان خود؛ باید سازوکارهای جدیدی را در رویه های سازمانی و شیوه های آموزش و پژوهش خود در راستای تعامل و همکاری بیشتر با نهادهای دولتی، صنعتی، اجتماعی و محیط زیستی طراحی کنند. هدف این مقاله مطالعه تجربی مسئولیت پذیری اجتماعی در سه مرکز علمی منتخب در ایران است. با استفاده از راهبرد مطالعه موردی چگونگی عمل به تعهدات و نقش پذیری اجتماعی در سه مرکز علمی با ماموریت های متفاوت (دانشگاه کاشان، صنعتی شریف، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی) مطالعه گردید. داده های مورد نیاز از هر مرکز با استفاده از شیوه های گوناگون (مطالعه اسناد، مصاحبه و مشاهده) گردآوری شد و تجزیه و تحلیل آنها با روش «تحلیل مضمون» صورت گرفت. با مقایسه شباهت ها و تفاوت ها در فعالیت های هر سه مرکز، یافته های پژوهش نشان می دهد که یکی از مهمترین موانع مسئولیت پذیری دانشگاه در ایران عدم مشارکت تمامی ذینفعان در اداره دانشگاه و به ویژه محدودیت عضویت آنها در هیئت امانا است. افزایش تعداد و تنوع بخشی به ترکیب ذینفعان و حضور نمایندگان از صنعت، نهادهای مدنی و دانش آموختگان در هیئت امانا یکی از مهمترین عوامل موثر در افزایش مسئولیت پذیری مراکز علمی ایران است.

کلمات کلیدی:

مسئولیت اجتماعی دانشگاه، دانشگاه کاشان، دانشگاه صنعتی شریف، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2014507>

